

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

چریکهای فدائی خلق ایران

۰۱ جنوری ۲۰۱۸

پیروز باد مبارزات دلاورانه مردم تحت ستم ایران!

در ادامه مبارزات توده های کارد به استخوان رسیده ایران که ابتداء در چند نقطه در تهران آغاز شد و سپس مشهد و دیگر شهرهای خراسان را در بر گرفت ، امروز هشتم دیماه [جدی] ۱۳۹۶ ، در اقصی نقاط ایران از زنجان و قزوین و همدان و قم و اصفهان و شیراز گرفته تا اهواز و کرمانشاه و رشت ، تظاهرات توده ئی جاری است. توده های ستمدیده ما که از مظالم سرمایه داران زالوصفت و سردمداران جمهوری اسلامی جانشان به لبشان رسیده ، به خیابانها ریخته اند تا بتوانند بر شرایط طاقت فرسائی که

نظام حاکم برایشان ایجاد کرده است نقطه پایانی بگذارند. مأمورین سرکوبگر رژیم در شهرها با استفاده از ماشین آب پاش و گاز فلفل و باتوم و گلوله پلاستیکی به تظاهرکنندگان حمله و کوشیده اند تا آنان را سرکوب و تجمعات را در هم بشکنند. در بعضی شهرها مانند تهران و تبریز از صبح زود ، مزدوران سرکوبگر با لشکر کشی به میادین اصلی و گسترش حضور نظامی خود ، شهر را کاملاً میلیتاریزه کرده و تلاش کرده اند تا جلو تجمعات وسیع توده ئی را بگیرند. آغازگر اصلی تظاهرات توده ئی کنونی به واقع کارگران آگاه و رزمنده ایران بودند. سالهای مدیدی است که کارگران مبارز در سراسر ایران با تجمعات اعتراضی و تظاهرات خیابانی و دست زدن به اشکالی از مبارزات قهر آمیز ، فضای مختلق سیاسی جامعه را به فضای سیاسی مبارزاتی تبدیل کرده بودند. در این مسیر شعار پرمعنای کارگران کارخانجات صنعتی اراک ، "زیر بار ستم نمی کنیم زندگی ، جان فدا می کنیم در ره آزادی ، وای از این وضع ، وای از این وضع" امروز به شعار همه توده های تحت ستم ایران در جریان مبارزات امیدبخش خود علیه وضع ظالمانه و طاقت فرسای موجود تبدیل شده است.

تظاهرات توده ئی اخیر که بیانگر انفجار خشم و کینه و نفرت شدید کارگران و دیگر توده های تحت ستم ایران در نزدیک به چهل سال اخیر نسبت به حاکمیت سرمایه داران خارجی (امپریالیستها) و داخلی در قالب رژیم جمهوری اسلامی است ، نه تنها لرزه بر اندام رژیم منفور و جنایتکار جمهوری اسلامی می اندازد، بلکه موجب خوف و هراس حامیان و هادیان این رژیم یعنی امپریالیستها (قدرت های خارجی) نیز می باشد. در این تظاهرات همچون هر جنبش توده ئی، شعارهای گوناگونی سرداده می شوند که در درجه اول بیانگر خواسته ها و سطح آگاهی تظاهرکنندگان است. اما در عین حال باید دانست که از یک طرف همواره عناصری از طبقات استثمارگر در هر بزنگاهی سعی می کنند

خود را قاطی جنبش های توده ئی کرده و شعارهای خود را مطرح و مسیر جنبش را تغییر دهند و هم به گونه ای که به خصوص تجربه جنبش مردمی ۸۸ بیانگر آن است که رژیم ، مزدوران خود را در لباس شخصی وارد صف تظاهرات مردم می کند تا هر آنچه می توانند علیه این جنبش ها انجام دهند. با این وجود ما شاهدیم که در تظاهرات توده ئی اخیر ، عمده شعارهایی که داده می شوند شعارهای رادیکال بوده و بیانگر خواست های مردم می باشند. شعارهایی که همه جوانب مختلف حیات رژیم ننگین جمهوری اسلامی را مورد حمله قرار می دهند. از شعار مرگ بر دیکتاتور گرفته تا "تو ایران چی آزاده؟ دزدی ، ستم آزاده" تا "پولهای ما کجا میره؟ عراق ، یمن یا سوریه؟" و "سوریه رو رها کن ، فکری به حال ما کن" (که دو شعار اخیر بیانگر اعتراض توده ها به صرف بودجه مملکت برای مداخلات نظامی جنایتکارانه رژیم در خط جنگ طلبی های امپریالیسم در منطقه می باشد) تا مرگ بر خامنه ای، مرگ بر جمهوری اسلامی، جمهوری اسلامی نمی خواهیم و یا آخوند انگلیسی نمی خواهیم ، نان ، کار ، آزادی ، زندانی سیاسی آزاد باید گردد ، توپ ، تانک ، مسلسل دیگر اثر ندارد و ... اینها همه بیانگر آن است که مردم ما در حالی که خواهان سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی می باشند ولی به این بسنده نکرده و خواهان دگرگونی در شرایط اقتصادی - اجتماعی ایران یعنی به واقع خواستار یک انقلاب اجتماعی پیروزمند هستند.

تظاهرات توده های ما در اقصی نقاط ایران و در زمانی نزدیک به هم ، آنها در شرایط سلطه دیکتاتوری وحشیانه جمهوری اسلامی ، دیکتاتوری که با بگیر و ببندهای رعب آور ، انجام شکنجه های خیابانی (که یک نمونه از آن شلاق زدن کارگران به دلیل اعتراض به عدم پرداخت مزد خود توسط سرمایه دار می باشد) و سرکوب های خونین در اشکال مختلف، جلو هرگونه اعتراض و مبارزه ای را سد می کند از یک طرف نشانگر آن است که به راستی کارد به استخوان توده های مبارز تحت ستم ایران رسیده و حد ظلم و ستم بر آنها از حد تحملشان فراتر رفته است و از طرف دیگر نشان می دهد که چه پتانسیل اعتراضی عظیمی در بطن جامعه انباشته گشته و همچون فتری در پشت سد سرکوب فشرده شده است!

واضح است که در مقابل این موج گسترده مبارزات توده ئی، نه فقط جمهوری اسلامی و وابستگانش، بلکه دیگر دشمنان توده های رنجیده ایران از هر قماش قرار دارند که به هر وسیله ای متوسل شده و می شوند تا آن را به شکست بکشانند. هم اکنون آنها تبلیغات مسمومی به راه انداخته اند که گویا در پشت این تظاهرات توده ئی ، عوامل مشکوک وجود دارند. ابتداء گفتند که این ها به دلیل توطئه سپاه و خامنه ای است. بعد پای احمدی نژاد را به میان کشیدند و بعد عباس عبیدی ، "دانشجوی خط امام" سابق و اصلاح طلب حکومتی فعلی به میدان آمد و دست به تئوری بافی زد و به تصور آن که مبارزات توده ئی به خراسان محدود خواهد ماند ، ابراز داشت که "این اتفاق به احتمال زیاد پشت پرده سیاسی نیز دارد ، به ویژه آن که در شهرهای خراسان رخ داده است". با چنین گفته هایی وی سعی کرد این نظر را القاء کند که گویا مؤسسات مالی که پول مردم را بالا کشیده اند در تضاد با دولت روحانی مشوق این جنبش ها بوده اند. همانطور که آشکار است اشاعه چنین تبلیغات زهر آگینی یکی از شیوه های مقابله دشمنان با موج تظاهرات اخیر است. نسبت دادن تظاهرات به اپوزیسیون های ضدانقلابی نظیر سلطنت طلبان و همچنین کوشش برای منحرف کردن جنبش از مسیر انقلابی خود به مسیر های انحرافی از طریق فراهم نمودن امکاناتی برای نیروهای ضد انقلابی ، اصلاح طلب و سازشکار از طرفهای دیگر ارتجاع می باشند.

در حال حاضر ، رژیم در مقابل خیزش توده ها ضمن مبادرت به برخی از شیوه های سرکوب ، دست به مانور زده و مثلاً در برخورد به آنچه خود بدحجابی می نامند تخفیف قائل شده و اعلام کرده است که بدحجاب ها را به جای بردن به بازداشتگاه به کلاس های آموزشی خواهند برد و یا گفته می شود که قیمت بنزین را گران نخواهند کرد و توسل به

ترفندهای گول زنده دیگر از این قبیل. اما نکته اصلی این است که سلاح عمده رژیم در انجام وظیفه اصلی خود که همانا حفظ و حراست از سیستم سرمایه داری وابسته ایران یعنی حفظ وضع موجود به نفع سرمایه داران داخلی و خارجی (امپریالیستها) است توسل به قهر ضدانقلابی، وحشیگری و جنایت علیه توده های مبارز با توسل به نیروهای مسلح خود می باشد. از اینجاست که در مقابل قهر ضد انقلابی رژیم تنها قهر انقلابی توده ها می تواند کارساز باشد.

توده های رزمنده و مبارز ایران!

مبارزات شجاعانه شما علیه وضع موجود و رژیم جمهوری اسلامی که درست به دلیل وابستگی به امپریالیستها وضع بسیار ظالمانه و نکبت بار کنونی را در ایران به وجود آورده است، مبارزات شکوهمندی است که امید به آینده را در دل هر انسان آزادیخواه بر می انگیزد. اولین موضوعی که باید روی آن تأکید کرد این است که دشمن اصلی مردم ما (و همینطور مردم خاورمیانه و به واقع مردم کل جهان) امپریالیستها هستند که در تجربه نشان داده اند که سرنوشت خود را با سرنوشت رژیم های وابسته به خود گره نمی زنند - همچنان که در دوره شاه دیدیم. از این رو اگر نمی خواهیم که بر ویرانه جمهوری اسلامی، دیکتاتوری دیگری سر برآورد، اگر نمی خواهیم که نوع دیگری از دسیسه های امپریالیستی، پیروزی جنبش خلقهای ما را تهدید کند، جوانان انقلابی ما باید از شرایط کنونی برای متشکل کردن خود استفاده کنند و در درجه اول این آگاهی را به میان مردم ببرند که بدون نابودی دستگاه سرکوب، یعنی ارتش و پاسداران جمهوری اسلامی امکان رسیدن به کار، نان و آزادی مهیا نمی شود. پس سازماندهی مبارزات کارگران و توده های تحت ستم برای مقابله با ماشین سرکوب جمهوری اسلامی باید یکی از آماج های اصلی مبارزات مردمی گردد. باید به یاد داشت که متشکل کردن کارگران تنها در مسیر مبارزه قهر آمیزی که دشمنان بر مردم ما تحمیل می کنند، تحقق یافتنی است.

شعار درست و پر اهمیت "نان، کار، آزادی" در جامعه ما تنها زمانی متحقق می شود که به هرگونه نفوذ امپریالیستها از ایران پایان داده شود و به عبارت دیگر، استقلال ایران از امپریالیستها تأمین گردد. بنابراین این شعار مهم باید با شعار استقلال، نان، کار، آزادی تکمیل گردد.

در شرایط کنونی باید سعی کرد همه نیرو هائی را که به نوعی به شرایط ظالمانه موجود وابسته اند از صفوف خود دور ساخت و نیروهائی را که می کوشند ضمن انگشت گذاشتن بر دردهای بی شمار توده های دربند ایران شعارها و رهنمودهای اصلاح طلبانه خود را به جنبش آنان قالب کنند - که نتیجه ای جز تداوم شرایط ظالمانه کنونی ندارد - باید با منطق و استدلالهای روشن افشاء نمود تا با ایزوله شدن همه نیرو های وابسته، رهبری های کاذب آنها (چه مشهور و چه گمنام) نتوانند به درون جنبش راه پیدا کنند. بر این اساس یکی از وظایف نیرو های انقلابی تنظیم شعار های رادیکال و بردن آنها به میان مردم است. چنین شعار هائی باید هم کلیت رژیم جمهوری اسلامی را مورد حمله قرار دهند، مانند "جمهوری اسلامی، با هر جناح و دسته، نابود باید گردد!" و هم خواستهای اساسی مردم چون "استقلال، نان، کار، آزادی!" را در بر گیرند.

جمهوری اسلامی، با هر جناح و دسته، نابود باید گردد!

استقلال، نان، کار، آزادی!

مرگ بر امپریالیسم، دشمن اصلی خلقهای ایران و جهان!

زنده باد انقلاب!

چریکهای فدائی خلق ایران- هشتم دی ماه [جدی] ۱۳۹۶